

της τὴν ἐκκλησίαν, τὸ τυπογραφεῖον καὶ τὸ γυμνάσιον, ἅπερ οἱ Ἕλληνες ἀρχῆθεν εἶχον. Εἷς τῶν καθηγητῶν, ὁ Σπυρίδων Βλαντιῆς, κατέστη ἤδη γνωστός διὰ τινων λεξικῶν αὐτοῦ.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος κατεστάθη ἐν Τεργέστη ἀποικία τις ἑλληνικὴ διὰ τῶν προσπαθειῶν τοῦ ἀρχιμανδρίτου Ὁμήρου ἐκ Σμύρνης, μετ' ὀλίγον δὲ ἀνηγέρθη καὶ ἐκκλησία ἑλληνικὴ καὶ γυμνάσιον, ὅπερ μεταξὺ τῶν καθηγητῶν εἶχε καὶ τὸν Ἀσώπιον, ἓνα τῶν διασημοτάτων συγγραφέων Ἑλλήνων κατὰ τοὺς νεωτάτους χρόνους.

Οἱ μεγαλέμποροι Ἕλληνες τῆς πόλεως Λιθούρνου συνέστησαν ὡσαύτως σχολεῖον διὰ τῆς γενναιότητος καὶ τοῦ ζήλου τῶν κυρίων Πατρινοῦ, Παναγιώτου Πάλλη, Μωσπινιώτη, Ῥοδοκανάκη καὶ Σπανιωλάκη. Ὁ κύριος Πάλλης τιμᾶται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἰταλῶν διὰ τὴν ποιητικὴν εὐφυΐαν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἀγγελικῆς Πάλλη ἐχούσης καὶ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ αὐτοσχεδιάζειν στίχους.

Ἡ Βιέννα περιέχει δύο ἑλληνικὰς ἐκκλησίας, τὴν μὲν τῶν ἐντοπίων, τὴν δὲ τῶν ξένων ἐπιδημούντων Ἑλλήνων. Πάντοτε ἡ πρωτεύουσα αὕτη εἶχεν ἑλληνικὰ τυπογραφεῖα καὶ σχολεῖον